

PK

Luhdanjoki

Porvoonjoen nimi vaihtuu Luhdanjoeksi Okeroisten eteläpuolella, Lahden ja Hollolan rajalla. Siellä alkaa laaja, metsäisten rinteiden reunustama tulvatasanko, jonka läpi joki kiemurtelee. Tulvivat rantaniityt tarjoavat muuttaville vesilinnuille ja kahlaajille ruokailu- ja levähdyspaikan. Pesivään linnustoonkin kuuluu mielenkiintoisia lajeja. Useina keväin jokilaakson pohjoispuolen lintutornista ja mäeltä on nähty paljon muuttavia petolintuja.

Luhdanjoen laakso oli järvenä ilmeisesti ajankuluun asti. Järven rannalla asuttiin jo kivikaudella, mistä kertoo niityn pohjoispuolella olevan lintutornin opastaulu. Järven kasvetta umpeen laaksoon jäi jäljelle vain kapea jokiuoma ja sitä reunustavat leveät niityt. Kuin muistona aikojen takaa tulvavedet täyttävät vuosittain laakson muinaisjärven laajuisiksi.

Lintutornista hahmottuva näkymä edustaa vanhaa perinnemaisemaa: satojen vuosien ajan jokivarren niitty oli Hollolan ja Orimattilan kylien rehuaitana, josta heinät ja sarat niitettiin kesäisin niitylatoihin talteen. Myöhemmin laaksossa laidunnettiin kar-

jaa. Puolensataa vuotta sitten tornista näkyvän niityn pohjoispäässä pidettiin vielä nautoja, mutta alue pensoitui laidunnuksen loputtua. Rantaniittyjen nykyinen osittainen avoimuus on 1990-luvulla ja 2000-luvun alussa tehtyjen raivausten ja uudelleen aloitetun laidunnuksen ansiota.

Luhdanjoen niittyalueen pohjoispäässä niittyalue on leveimmillään. Osa itäistä puolta on Lahdessa, muu alue on Hollolaa. Lahden puolella on luonnonsuojelualue. Luhdanjoen laakson kaltaiset laajat rantaniityt ovat harvinainen ja uhanalainen luontotyypipi.

Linnusto

Lintujen kannalta niityt ovat parhaimmillaan keväällä tulvien aikaan. Puolisukeltajat ovat pääosassa, mutta myös sukeltajasorsat kuuluvat lajistoon, tosin vähälukuisempina ja satunnaisempina. Puolisukeltajat ruokailevat korkeimman veden aikana rannan tuntumassa, veden vähän laskettua pitkin niittyä, jolloin linnut yltävät nyhtämään ravintoa pohjasta.

Kahlaajille sopivin vedenkorkeus on silloin, kun joki kurottaa nipin napin niityn puolelle. Luhdanjoen pohjoinen niittyalue on maakunnallisesti tärkeä keräntymäalue liroille ja mustavikloille. Liron toukokuun alkuun ajoittuvina huippupäivinä, usein pilvillä matalapainesäällä, niityillä on eloa ja ääntä, kun parvia kiertele ilmassa, osa tulee vasta niitylle ja osa lähtee jatkamaan eteenpäin. Myös muita niitykahlajia tavataan sopivilla tulvilla mukavasti.

Joskus harvoin kesätulvien aikana heinä–elokuussa niitylle voi pysähtyä paljon puolisukeltaajia ja kahlaajia, myös sirrejä. Luhdanjoki nousee järveksi melko usein myös syksyisin, mutta syyskausi on kevääseen verrattuna vauhu, vaikka jonkin verran vesilintuja tulvilla pysähtyykin. Tarkka etsijä löytää myöhemmin syksyllä niityltä tai sen reunasta jänkäkurpan. Tulvatomana myyräsyksynä suopöllö voi saalistaa niityllä.

Niittyjen pesimälajistoon kuuluvat tavallisimmat puolisukeltaajat, joinakin kesinä myös lapasorsa. Kahlaajista taivaanvuohi viihtyy parhaiten, punajalkaviklo on pesinyt monena kesänä. Laidunnetut niityt ovat tärkeä elinympäristö Etelä-Suomessa vähiin käyneille keltävästäräkille ja niittykirvisille. Pensaikoissa sirisee ja säksättää usein pensas- ja viitasirkkalintuja.

Luhdanjoki on perinteinen muutontarkkailupaikka Lahden seudulla. Muuttoa tarkkailtiin ennen maasta nykyisen parkkipaikan kohdalla, jonka jälkeen on kiihkaroitu vuonna 1997 valmistuneessa tornissa. Nykyisin alueen ilmatilaa pidetään silmällä myös läheiseltä Rälssinkallion maankaato paikalta. Rälssiltä näymät ovat avarammat, mutta sieltä ei pysty tunnistamaan niityllä paikallisina olevia lintuja. Luhdanjoella on kirjattu keväisin komeita haukkojen muuttopäiviä, parhaimmillaan jopa parisataa yksilöä.

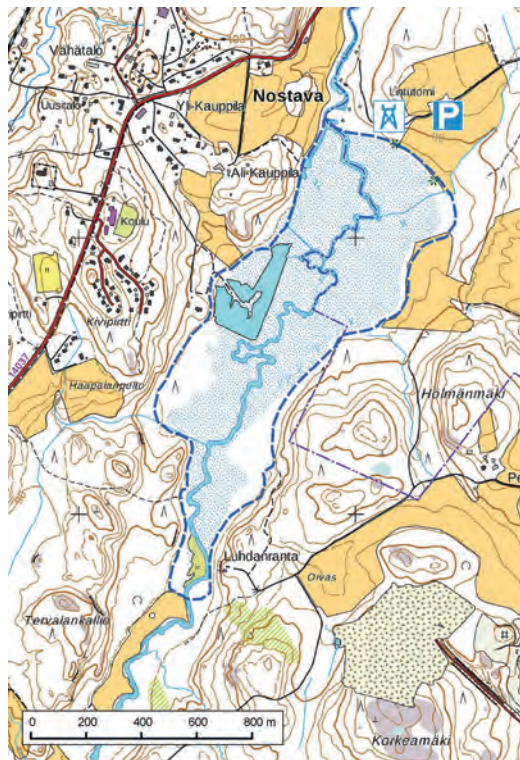
Talvisin tornin lähellä on ruokintapaikka lintuyhdistyksen ja kaupungin ylläpidossa. Monina talvina tavallisten ruokavieraiden joukosta löytyy jokin ylättäjä, kuten pähkinänakkele tai nokkavarpunen.

Retkeily

Niittyä voi tähyttää kaukoputkella jo parkkipaikan läheltä tieltä. Tornista näkee pääosan niitystä lähes lintuperspektiivistä. Pieni katve jää tornin edessä olevan metsän taakse, jonne voi käydä kurkistamassa niityn reunasta. Metsälajeja näkee ja kuulee hyvän valikoiman tornista. Niityllä liikkumista ei suositella alkukesän pesimäaikana, alueen näkee ja kuulee varsin hyvin niityn reunasta aitalinjalta. Laidunnuskaudella niitylle meno ei saa häiritä laiduntavia eläimiä. Selvää on, että koirat pidetään alueella kiinni metsästyslain ja luonnonsuojelun alueen määräysten mukaan, eikä niitä saa tuoda laidunnuskautena aidan sisäpuolelle.

Saapumisohje

Lahden keskustasta on runsaat 9 km Luhdanjoelle. Keskustasta lähdetään Hollolankatua (140) lounaaseen ja jatketaan Mytjärven risteuksen yli Helsingintielle (140), jota ajetaan Jokimaan risteykseen ja edelleen 1,4 km päässä olevaan Lintulantien risteykseen. Tästä käännytään oikealle ja jatketaan vasemmalle kääntyvään Luhtijoentien haaraan, josta ajetaan vajaan km:n päässä olevalle lintutornin parkkipaikalle.

Merikotka. PK

TYYPILAJEJA Tavi, sinisorsa, mustaviklo, valkoviklo, liro, merikotka, hiirihaukka, piekana, niittykirvinen, keltävästäräkki

MUITA LAJEJA Tundranhanhi, harmaasorsa, jouhisorsa, metso, maakotka, muuttohaukka, punajalkaviklo, pohjantikka, viitasirkkalintu, nokkavarpunen

HARVINAISUUKSIA Haahka, kattohaikara, haarahaukka, arosuohaukka, kiljukotka, heinäkurppa, turturikyhyhky, kuningaskalastaaja, turturikiuru, kultasirkku

Autopaikka

N 6757479 E 422309 ja N 60° 56,683' E 25° 33,958'